

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis
Oratorii Fvndatoris**

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Ioannis Baptistæ Saluiatiobitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

minici, & in cœnobio S. Mariæ supra Mineruam, cunctis tam subitam hominis mutationem stupentibus, sacrū habitū quarto idus Februari-as sumpsit, qui intra paucos menses nouitius pietatis ardore feruens, fiduciæque plenus diem obiit.

Eodem anno, ac mense aliis adolescens Paulus è Philippi schola eidem se cœnobio mancipauit, qui cum breui maximos in spiritu progressus fecisset, fiduciæ itidem plenus, ac spei migrauit è vita: Religiosus factus, mutato nomine, Ioannes appellari voluit.

Ioannis Baptista Saluiatiobitus.

Quod de
Ioanne
Baptista
narratur,
omnibus
Philippi
discipulis
notissimum

EO ipso anno idib. Octobris migrauit è vita Ioānes Baptista Saluiatus, de quo superiore libro est dictum, quippe qui Philippi operanà cum coniuge Portia cœlestem pene in terris vitam degebait, summa totius Vrbis admiratione, ut quæ horum diuitias, nobilitatem,

iuuen-

iuuentutem, corporis venustatem,
& anteactæ vitæ delicias nouerat.
Is cum grauissimo morbo afflictus,
extremum ageret spiritum,
hortatu B. Patris, ac Vincentij Herculani
cœnobij S. Mariæ ad Mineruam Prioris, post Sarasinæ pri-
mū, deinde Fori Cornelij, demū
Perusiæ Episcopi, sub vesperum in-
stante prope morte sacratissimum
viaticum sumpsit, idque tanta cum
animi tranquillitate, atque consta-
tia, ut cum de morte sibi instantे
cognouisset, omnibus illico audienc-
tibus, clara, alacriq; voce imperter-
ritus dixerit: Lætat⁹ sum in his, quæ
dicta sunt mihi, in domum Domini
ibimus. nec multò post totus in cæ-
lestem patriam anhelans felicem in
Philippi Patris complexu, læto, a-
lacriq; vultu, spiritum emisit.

Quo mortuo, eius vxor Florentiæ,
vbi tum erat, monialis habitum, in-
sequenti mox anno, mense Martio,
induta, postmodum cæli mu-

tandi

Psal. 121.

tandi studio in Vrbem reuersa cœnobium S. Catharinæ nomine construxit in Viminali ; vbi ad diem hunc degit.

Philippus grauiter ægrotat.

Sancti Viri agri frequenter legenduntur. & inde B. Gregorii Pamph. lib. 2. epis. 32. lib. 5. ep. 61 lib. 7. ep. 14. E^{cc} 127. E^{cc} lib. 8. ep. 35. Edit. Rom. Percurre insuper Georgium monachū in Theodo- ro Sicaota, & Gulse- mum Abb. Vita S. Ber- nardi lib. 1. c. 8. E^{cc} 12.

VExebatur assiduè Philipp^o, nouā Domino seruo suo aurearū coronarum in dies materiam præbente, diuturnis, & periculis morbis : ægrotabat grauissimè bis frequenter in anno. Ego quidem ex eo tempore, quo primū apud illum esse cœpi, nempe ab anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo ad nonagesimum quintum usq; quo ille obiit, nullum unquam annum abiisse memoria teneo quin in morbum delapsus sit.

Æger cum esset, etsi ad febrim acerrimi dolores accedebant, nulla tamen cura, ne minima quidem cōficiebatur: grauitatē morbi, vt à Deo missi, nō constanti solum animo, sed libenti etiā ferebat; patientia autem

tanta